

Křesťan musí být hluboce přesvědčen, že náboženství není něco, **co děláme**, dokonce ani něco, co děláme pro Boha. Náboženství je to, co dělá Bůh pro nás, v nás a skrze nás, takže dokonce naše snahy, touhy a „spolupráce s milostí Boží“, je Boží dar.

Anthony De Mello – Spojení s Bohem

Bohu se musíte přiblížit bez jakýchkoli podmínek, ve stavu, kdy se sami sebe naprosto vzdáváte. (...) Neříkám, že se očekává, že budete mít sílu udělat, co po vás Bůh žádá. Právě naopak: očekává se, že tu sílu mít nebudete, vždyť jste ubozí a slabí tvorové. Síla je něco, co pochází od Boha, nikoli z nás samých. Je na něm, aby nám ji poskytl.

Od nás se očekává upřímnost, že sami sebe nepodvádíme. (...) Nepouštějte se do toho s mylnou představou, že je něco, o co vás Bůh jistě nepožádá. Že by to bylo nesmyslné, či hloupé. Bůh nemá žádné zábrany žádat po nás věci nesmyslné či hloupé. Co může být bláznivějšího, než že spása přichází prostřednictvím Kříže? A co může být směšnějšího, než že apoštolové mluví ve vytržení a vystavují se tak obvinění, že jsou opilí? (...) Duch svatý může být na naše světské poměry vyloženě „nerozumný“, a svatí byli podle tohoto měřítka blázni.

Anthony De Mello – Spojení s Bohem

Proste o milost setkání s Kristem; proste o příliv Ducha svatého; proste, abyste opět začali po Bohu toužit. V žádném případě se po vás nežadá nic náročného. Sedte prostě v přítomnosti Pána jako žebráci a nepřestávejte natahovat ruku s žebravou miskou, dokud vám ji nenaplní. Nenechte se odbít, nespokojte se ani se slůvkem „Později“. Pán má tuto láskyplnou neodbytnost rád, hlavně když tím darem, na kterém tak trváme, je on sám.

Anthony De Mello – Spojení s Bohem

Jedna moje dávná věřící kamarádka často prohlašovala, že optimismus je jen nedostatek informací. Tehdy se mi její heslo zdálo šprýmovné, ráda jsem ho sama dávala příležitostně k dobrému. Dnes už mi tak trefné nepřipadá, obzvláště u křesťanů. Naděje sice není pouhý optimismus, ale každý, kdo přijal za své velikonoční tajemství, vnímá věci úplně jinak: ve světle evangelia je právě pesimismus pouhým nedostatkem informací. Ano, životnímu pesimistovi chybí zásadní informace, že Kristus zemřel a vstal z mrtvých, že už nikdy neumírá a že nás se to velice osobně týká, protože „jemu na nás záleží“.

Kateřina Lachmanová - KOTVA NADĚJE

...Nakonec zbudou jen dva druhy lidí. Ti, kteří řeknou Bohu „Bud' vůle tvá“, a ti, kterým řekne Bůh „Bud' vůle tvá“.

C.S. Lewis – VELKÝ ROZVOD NEBE A PEKLA

Všechno najednou zkrásní, když se změníte. (...) Věci ani lidi nevidíme takové, jací jsou, ale takové, jací jsme my. Vzpomínáte si na tu větu z Písma o tom, jak se všechno změní v dobré těm, kdo milují Boha? Když se konečně probudíte, nesnažte se, aby se děly dobré věci, ony se prostě dějí. Najednou chápete, že všechno, co se vám děje, je dobré.

Anthony De Mello - BDĚLOST

Dnes, po koncilu, se zdá, že z katolického prostředí humor úplně vymizel. (...) Hodně lidí se tam bere hrozně vážně a snad ani netuší, že nějaký humor existuje. Úplně zapomněli, že největším vtipálkem je sám Bůh. Jak jinak se dá vysvětlit, že si za své spolupracovníky vybral právě nás?

Allesandro Pronzanto - PROVOKUJÍCÍ EVANGELIA

Je nutné, aby se církev přestala uzavírat do sebe a aby se apoštolové nebáli vyjít do světa a ušpinit si tam ruce. (...) Vyčkávání je v rozporu s duchem evangelia. Dovedete si představit, že by apoštolové vyvěsili na dveře večeřadla plakát s nápisem: „Zde se hovoří o Ježíši Kristu. Ti, kdo si přejí vzdělat se v křesťanském náboženství, necht' se dostaví v době od – do“? Ne, apoštolové vyrazili do ulic, kázali na náměstích, šli mezi lidi.

Allesandro Pronzanto - PROVOKUJÍCÍ EVANGELIA

(...) Neví, že zlo si samo v sobě nese svůj trest. Nechápe, že pouhé věci lidskému srdci nepostačují, že potřebuje něco víc. Není si tak docela jistý, zda činit dobro přináší člověku opravdu větší radost, než nedělat zlo.

Kdyby žádný ráj neexistoval, kdyby tady nebyla ta nepěkná vyhlídka, že se budeme smažit v pekle... Komplexem méněcennosti vůči hříchu trpí i mnoho křesťanů. Nejsou si jistí, zda by jim opravdu stálo za to konat dobro i tehdy, kdyby na ně žádný ráj nečekal.

Allesandro Pronzanto - PROVOKUJÍCÍ EVANGELIA

(...) vstal a šel ke svému otci. **Když byl ještě daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí, běžel k němu (...)**

Svatý František Saleský říká, že... "Ano, je třeba, aby křesťan uměl snášet utrpení. A úplně nejlíp se snáší utrpení těch druhých..."

Allesandro Pronzanto - PROVOKUJÍCÍ EVANGELIA

Toužíme po světle, přejeme si, aby všechno bylo jasné, přesné, dokonalé a logické. (...)

Proč pořád tak úporně, nutkavě a nedospěle hledáme světlo?

Proč se nesmíříme - byť je to pro nás hodně bolestné - s tím, že naše cesta povede tmou? (...)

Světlo beze stínu nám bude po celou věčnost zářit v ráji.

(A nebojme se, že bychom se tam nedostali, pár mystiků se už prořeklo, že je tam místo i pro křesťany)

Smiřme se s tím, že naše cesta bude obtížná, nepohodlná a plná překvapení.

Nebojme se putovat tmou, riskujme, naplno si své křesťanské dobrodružství vychutnejme.

Že si párkrát natlučeme nos? Co na tom? Mučedníci dorazili do nebe v mnohem horším stavu!

Allesandro Pronzanto - PROVOKUJÍCÍ EVANGELIA

(...), první vyznání Boží lásky ke stvoření zní:

"miluji tě natolik, že ti dávám naprostou svobodu, zda i ty mne budeš milovat".

Joël Guibert - PŘIJĎ TVÉ MILOSRDENSTVÍ

(...), Bůh necítí k lidem "kolektivní lásku".

Miluje všechny lidi, ale jeho láska je spojena se zvláštním zalíbením v každém člověku, jako by byl jediný na celém světě.

"Vždyť ty znamenáš v mých očích mnoho, jsi cenný a já tě mám rád" (Iz 43,4).

Joël Guibert - PŘIJĎ TVÉ MILOSRDENSTVÍ